

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιούλιος 2007

αρ. φύλλου 117

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΦΩΤΙΕΣ: ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΧΟΜΕΝΟΙ

Η μεγάλη δημοσιότητα που -ορθώς- πήραν οι πρόσφατες φωτιές στο δρυμό της Πάρνηθας και αλλού, με τα συνήθη ΜΜΕ να πλειοδοτούν σε εισαγγελικό ύφος, ήταν δυσανάλογη σε σχέση με αντίστοιχες στο παρελθόν. Διανύουμε άλλωστε μια οιονεί προεκλογική περίοδο, οπότε κατά κανόνα οι δασικές πυρκαγιές πολλαπλασιάζονται κι έτσι εξ αντικειμένου προσφέρουν πλούσιο ειδησεογραφικό και τηλεοπτικό εμπόριο.

Αυτά τα ίδια ΜΜΕ ήσαν που το 1995 και το 1998 επί ΠΑΣΟΚ, όταν καίγονταν πολλαπλά η Πεντέλη, ο Ταΰγετος, ο Όλυμπος, επί εβδομάδες αρκούσαν σε απλή παρουσίαση των «ακραίων καιρικών φαινομένων».

Αν εξαιρεθούν οι πυρκαγιές που υποκρύπτουν δράση ξένων, όπως αυτές σε νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, π.χ. οι επαναλαμβανόμενες πυρκαγιές της Σάμου, η πλειονότητα οφείλεται στους καταπατητές, στις ανεξέλεγκτες χωματερές, στη ΔΕΗ και σε αγρότες, όπως εξηγούμε παρακάτω.
(συνέχεια στη σελ. 6)

Η συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις εκλογές

Όπως γνωρίζετε, το ΑΣΚΕ πραγματοποίησε την άνοιξη οικονομική εξόρμηση, με σκοπό να συγκεντρώσει τα χρήματα που απαιτούνται για τη συμμετοχή τους στις ερχόμενες εκλογές. Δυστυχώς, παρότι τα δυο τελευταία εκλογικά αποτελέσματα ήσαν ευνοϊκά και παρότι ο αριθμός των μελών και φίλων του ΑΣΚΕ αυξήθηκε τον τελευταίο καιρό, τα αποτελέσματα της οικονομικής εξόρμησης δεν ήσαν αρκετά, ώστε να εξασφαλίζουν τη συμμετοχή. Με βάση τα προηγούμενα, **αν οι εκλογές γίνουν το Σεπτέμβριο, το ΑΣΚΕ είναι πολύ δύσκολο να συμμετάσχει.**

Η Εκτελεστική Επιτροπή απευθύνει **έκκληση στους φίλους του ΑΣΚΕ** που μέχρι τώρα δεν έδωσαν την εκλογική τους ενίσχυση να το πράξουν στο μέτρο του δυνατού ο καθένας, ώστε να εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες συμμετοχής.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ (φαίνεται να) ΚΡΙΘΗΚΑΝ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΤΑ

Η συνεχώς επιταχυνόμενη πορεία προς τις εκλογές υπογραμμίζεται, δυστυχώς, πέρα από τα φραστικά, άκομψα έως και αστεία πυροτεχνήματα, και από τον αφύσικα μεγάλο βαθμό πυρκαγιών. Αυτές πιθανόν να μην ερμηνεύονται μόνο με βάση τις δυσμενείς, πράγματι, καιρικές συνθήκες και τα αίτια που αναλύονται σε άλλο άρθρο. Ίσως να έχουν και άλλο υπόβαθρο, που όμως είναι πολύ νωρίς για να διαλευκανθεί... Κατά τα άλλα οι εκλογές αυτές και το όποιο μετεκλογικό σκηνικό και οι τάσεις του καθορίζονται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσοστό από το διεθνή, ευρύτερο και στενότερο, περίγυρο και από τα εσωτερικά μέτωπα, λίγο ή πολύ επηρεαζόμενα απ' αυτόν.

(συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΠΟΥΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η ανεξάρτητη πολιτική είναι όρος επιβίωσης για την Ελλάδα και τον ελληνισμό

Οι αμερικανικές επιδιώξεις στην περιοχή μας είναι εδώ και πολύ καιρό πλήρως εμφανείς, ώστε κανείς πλέον δε δικαιούται να τις αγνοεί, ούτε να παρουσιάζεται ως δήθεν έκπληκτος. Οι ΗΠΑ έχουν σύμμαχο το συνήθη κολαούζο τους, την Ε.Ε.

Τα συμφέροντα των ΗΠΑ αντίθετα με τα ελληνικά

Γεγονός είναι πλέον η αμερικανική αναγνώριση των Σκοπίων ως «Μακεδονίας», όπως και οι ετήσιες εκθέσεις του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και οι δηλώσεις αξιωματούχων τους για ύπαρξη «τουρκικής, αλβανικής και μακεδονικής μειονότητας» στην Ελλάδα. Οι ΗΠΑ και η Ε.Ε υποστηρίζουν πλέον ανοικτά κάθε διεκδίκηση εις βάρος του Ελληνισμού και της εδαφικής μας ακεραιότητας από την Τουρκία και τώρα από τα Σκόπια και σε λίγο και από την Αλβανία. Πάντοτε υποστήριζαν τις διεκδικήσεις της Τουρκίας. Στην Κύπρο με την εισβολή, το σχέδιο Ανάν και τις προσπάθειες να μην επανεκλεγεί ο Τάσος

(συνέχεια στη σελ. 8)

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ (φαίνεται να) ΚΡΙΘΗΚΑΝ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΤΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Εξωτερικές επιρροές

Στη διεθνή σκηνή κυριαρχεί η συνεχιζόμενη μείωση της δύναμης των ΗΠΑ σε όλα τα επίπεδα και η συνακόλουθη αμηχανία της Ε.Ε. μπροστά στην άνοδο της ρωσικής (και κινέζικης) ισχύος, που ουσιαστικά έχει θέσει πλέον υπό ουσιαστική αμφισβήτηση την αμερικανοευρωπαϊκή παγκοσμιοποίηση. Εννοείται ότι δεν κρίθηκε ακόμη τίποτα οριστικά, ο ανταγωνισμός παίρνει μερικές φορές δραματικές -πραγματικές ή απλώς φαινόμενες- διαστάσεις και επηρεάζει θετικά ή αρνητικά, ανάλογα και με τις διαθέσεις των υποκειμένων στις επιδράσεις του, πολλές χώρες, και φυσικά και την Ελλάδα.

Ο αμερικανορωσικός ενεργειακός πόλεμος παίρνει μεγάλες διαστάσεις στα νότια Βαλκάνια και η χώρα μας έχει καταστεί μήλον της έριδος για την εγκατάσταση αγωγών μεταφοράς ενέργειας προς τη Δυτ. Ευρώπη. Η ελληνική κυβέρνηση, παραδόξως και για την ώρα, φαίνεται να λειτουργεί με βάση τα στενά και ευρύτερα συμφέροντα της χώρας, όμως αυτά πρέπει να επαληθευτούν στη συνέχεια. Πάντως οι απόηχοι του «παιχνιδιού» αυτού επηρεάζουν και τον εκλογικό χορό... Έτσι ανακύπτει το ερώτημα αν και πόσο η κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή θα θελήσει να αντέξει στις πιέσεις και τους εκβιασμούς στα εθνικά θέματα των βορειοανατολικών συνόρων μας, από Σκόπια μέχρι την Κύπρο, και στις εσωτερικές υπονομεύσεις της και όχι μόνο από την τυπική αντιπολίτευση. Τα δύο μέτωπα, που έχουν συγκροτηθεί για τα εθνικά θέματα και που διαπερνούν οριζόντια όλα τα κόμματα, εκδηλώνονται ήδη ανοιχτά. Παράδειγμα η ιταμή ανθελληνική πρόκληση της ελληνίδας(!) πρεσβευτίνας στα Σκόπια και το πώς αυτή αντιμετωπίστηκε από τις ηγεσίες των κομμάτων...

Η Ε.Ε. που ήδη εμφανίζει τα σημάδια της αυτοδιάλυσης, παρά της... ολοκλήρωσής της, ουσιαστικά δεν επηρεάζει την εκλογική πορεία. Και τα δυο κυβερνητικά κόμματα εκτελούν τις εντολές της και απλώς διαγκωνίζονται για το ποιος είναι ο πιο αποτελεσματικός. Το μόνο που ζητά είναι να επιταχυνθούν οι εκλογές, ώστε να μπουν σε εφαρμογή αμέσως μετά τα απάνθρωπα κοινωνικά μέτρα που επιθυμεί για τη χώρα μας, με πρώτο το ασφαλιστικό και εργασιακό. Θα ακολουθήσει, φυσικά, θύελλα... Όσο για τη «βοήθεια» που μας προσφέρει στα εθνικά θέματα, ακόμη και τους, λίγους πλέον, υποστηρικτές της έχει φέρει σε απόγνωση μετά το τελευταίο ψήφισμα του

Ευρωκοινοβουλίου για τα Σκόπια, το οποίο μάλιστα υπερψηφίσαν (!) και οι Ευρωβουλευτές της Ν.Δ. (πλην Σαμαρά).

Εσωτερικές παράμετροι

Διακυβεύονται όντως σοβαρά οι εξελίξεις στα εθνικά θέματα, όπως και στα κοινωνικοοικονομικά ζητήματα της χώρας μας. Όμως οι εκλογές που έρχονται, είτε διενεργηθούν το Σεπτέμβρη είτε 1 ή 2 μήνες αργότερα, δεν αναφέρονται σ' αυτά. Το μόνο στο οποίο στοχεύουν είναι, με την τεχνητή όξυνση, να εξασφαλίσουν πάλι ένα ποσοστό πάνω από το 80% στο δικομματισμό, κάτι που φαίνεται, δυστυχώς ότι πάλι θα το κατορθώσουν, ανεξάρτητα από τις ενδεχόμενες μετεκλογικές εξελίξεις. Έτσι:

Τα κόμματα

Η **Ν.Δ.** εξακολουθεί να προηγείται στις πιθανότητες εκλογικής νίκης, παρά την απ' όλους ομολογούμενη «ανικανότητα», ανεπάρκεια και, σίγουρα, επιζήμια για τους πολλούς πολιτική της. Καλώς εχόντων των πραγμάτων έπρεπε να έχει τύχη χειρότερη και από αυτήν του Μητσοτάκη το 93. Θα αρκούσαν και μόνο οι ανοησίες της Γιαννάκου και του υπουργού Δημόσιας Τάξης, το βιβλίο της Ιστορίας και τα δομημένα ομόλογα για να την εκπαραθυρώσουν της εξουσίας. Έχει όμως απέναντί της το αμαρτωλό ΠΑΣΟΚ και τον ανεκδιήγητο «ηγέτη» του, που υπό άλλες συνθήκες θα της έδιναν ακόμη και θριαμβευτική νίκη. Φαίνεται, λοιπόν, ότι μάλλον θα κερδίσει την πρώτη θέση, όχι όμως και άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, λόγω εκλογικού νόμου και ...**Καρατζαφέρη**. Άλλο όμως θέμα είναι το τι θα γίνει μετά τις εκλογές, ανάλογα και με τι εντολές θα δεχθεί η υπουργός των Εξωτερικών, κυριολεκτικά... Εδώ τον κύριο ρόλο θα παίζουν τα εθνικά θέματα.

Το **ΠΑΣΟΚ** αλληλοσπαράζεται σιωπηλά, ενόψει της διαφαινόμενης ήττας και της «ηγετικής αναπηρίας» του. Οι φωνασκίες και αμετροεπίες του δημιουργούν πράγματι εντύπωση, η εντύπωση όμως αυτή είναι καθαρά αρνητική γι' αυτούς. Και το μεγάλο πρόβλημά του δε θα είναι η ενδεχόμενη ήττα, που για πολλούς θα είναι και καλοδεχούμενη, ενόψει των μετεκλογικών προβλημάτων που πρέπει να αντιμετωπιστούν, αλλά το πώς θα απαλλαγούν απ' αυτόν τον απίθανο αρχηγό που τους επέβαλαν, χωρίς όμως και κανέναν τους να βγάλει έστω και ένα κιχ! Και το πρόβλημα αυτό θα γίνεται πιο έντονο, όσο θα διαφαίνεται νίκη του «Δημοκρατικού» κόμματος στις ΗΠΑ, που θα θέλει να κρατήσει, πάση θυσία, το wonderful man της

κ. Ολμπράιτ. Ας πρόσεχαν, ας είχαν δηλ. λίγο μυαλό και κάποιο έρμα.

Το **ΚΚΕ** συνεχίζει τη σταθερή πορεία συνεπούς καταγγελίας όλων, των όντως αρνητικών φαινομένων στην κοινωνία μας και της επιμελούς σιωπής για το τι είδους θα είναι η κοινωνία την οποία οραματίζεται. Ελπίζει πως έτσι θα έχει εκλογικά κέρδη, αν και αυτά απειλούνται, τελευταία, από τον ... Καρατζαφέρη, ο οποίος με τη σειρά του αισθάνεται να αυξάνει η απειλή του **Παπαθεμελή**. Αν αυτό ισχύσει μέχρι τις εκλογές, τότε πιθανόν και να πάρει μέρος στις εκλογές τελικά ο τελευταίος, ενόψει κάποιων, αβέβαιων πάντως, μετεκλογικών ωφελημάτων.

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ

Ενώ η τρικομματική (ΑΚΕΛ, ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ) κυβέρνηση στην Κύπρο συνέχιζε να λειτουργεί και όλα έδειχναν ότι αυτή η συνεργασία θα εξασφάλιζε μια άνετη πλειοψηφία για μια δεύτερη πενταετία του Τάσσου Παπαδόπουλου στην Προεδρία, το ΑΚΕΛ προέβαλε τελικά την υποψηφιότητα του Γ.Γ. του Δ. Χριστόφια, ο οποίος είναι πλέον ο τρίτος διεκδικητής της Προεδρίας.

Θυμίζουμε ότι, πριν από το δημοψήφισμα για το επαίσχυντο σχέδιο Ανάν, η ηγεσία του ΑΚΕΛ και προσωπικά ο Δ. Χριστόφιας είχαν ταχθεί υπέρ του σχεδίου, αλλά δεν μπόρεσαν να περάσουν τη θέση τους στη βάση του κόμματος κι έτσι αναγκάστηκαν να συρθούν στη θέση «ψηφίζουμε ΟΧΙ, για να τιμεντώσουμε το ΝΑΙ»!

Λογικό φαινόταν να παραμείνει ο Τάσσος άλλη μια 5ετία Πρόεδρος και στη συνέχεια το ΑΚΕΛ, πιστό πάντα στην τρικομματική, να ζητήσει δικό του Πρόεδρο, που δύσκολα θα μπορούσε να του αρνηθεί κανείς. Έτσι μια παραλλαγή του σχεδίου Ανάν θα μπορούσε να προωθηθεί πιο αποτελεσματικά.

Η υποψηφιότητα Χριστόφια για το 2008 (ο οποίος, δεν είναι κρυφό, είναι η μόνη ελπίδα των Αγγλοαμερικανών για να περάσουν τα σχέδιά τους στην Κύπρο) δείχνει ότι ο λόρδος Χάνεϊ και η παρέα του δεν μπορούν να περιμένουν άλλα 6 χρόνια! Βιάζονται! Υπέρ του Χριστόφια στρατεύεται ο εσμός των ανανιστών, μεταξύ τους και η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ! Όμως ο κυπριακός ελληνισμός έχει αξιολογήσει τη στάση του καθενός. Εάν δεν καταφέρουν να βγάλουν τον Τάσσο έξω από το 2^ο γύρο, θα είναι πολύ δύσκολο για τις ηγεσίες του ΔΗΣΥ και του ΑΚΕΛ να πείσουν τους ψηφοφόρους τους να τον καταψηφίσουν. Αναμένουμε με ενδιαφέρον τις εξελίξεις και θα επανέλθουμε.

Όσο για το **ΣΥΝ** ή ΣΥΡΙΖΑ, πραγματικά ευχόμαστε να συνεχίσουν τα γκάλοπ να δείχνουν άνετη είσοδό του στη Βουλή, γιατί αλλιώς μπορεί να γίνουμε μάρτυρες πολύ ανορθόδοξων μεθόδων προβολής, έως και... άκρως ακραίων, για να προσελκύσει την προσοχή του εκλογικού σώματος.

Όλα τα παραπάνω εύγλωττα αποδεικνύουν την αναγκαιότητα του **ΑΣΚΕ** και της εξάντλησης όλων των οικονομικών δυνατοτήτων, ώστε να μετάσχουμε στις επερχόμενες εκλογές και να δώσουμε έτσι τη δυνατότητα όσων έχουν πλέον απαυδήσει από αυτό το πολιτικό παιχνίδι που παίζεται σε βάρος της χώρας και να δώσουν κάποια, έστω, ελπίδα για τη μελλοντική της ανάκαμψη.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΑΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ

Στα τελευταία 30 χρόνια ένας τεράστιος πλούτος συγκεντρώνεται σε λίγα εκατομμύρια ανθρώπους στον πλανήτη μας. Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση για τον παγκόσμιο πλούτο, την τελευταία 10ετία ο αριθμός των φυσικών προσώπων με περιουσία μεγαλύτερη από 1 εκατομμύριο δολάρια αυξήθηκε από 4,5 σε 8,7 εκατομμύρια και η συνολική τους περιουσία από 16,6 τρισ. δολάρια σε 33,3 και υπολογίζονται να φτάσει τα 44,6 τρισ. δολάρια το 2010.

Έτσι οι «έχοντες και κατέχοντες» το 1980 συγκέντρωναν συνολική περιουσία το 109% του ετήσιου ακαθάριστου προϊόντος του έτους αυτού ολόκληρου του κόσμου, που έγινε το 1995 218% και το 2005 ανέβηκε στο 303%! **Αυτό θα πει παγκοσμιοποίηση και ανεξέλεγκτος - αδίστακτος καπιταλισμός.**

Στον αντίποδα, στα τελευταία 30 χρόνια, σύμφωνα με την έκθεση του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, το μερίδιο των μισθών στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, έχει μειωθεί κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες στις ΗΠΑ και 13 ποσοστιαίες μονάδες στις 15 χώρες της Ε.Ε., της Ελλάδας συμπεριλαμβανομένης.

Έτσι πίσω από το «όχι» των Γάλλων και των Ολλανδών στο Ευρωσύνταγμα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι εκφράζεται η δυσφορία για ολόκληρο το οικοδόμημα της Ε.Ε., την αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους, την υψηλή ανεργία και τη χαμηλή ανάπτυξη, για το δημοκρατικό έλλειμμα και την απροθυμία την ηγετών της Ε.Ε. για πολιτική χειραφέτηση από τις ΗΠΑ. Όλοι αρχίζουν να κατανοούν ότι τελικά Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει ευημερία των κεφαλαιούχων και φτώχεια των εργαζομένων.

ΤΟ Α.Σ.Κ.Ε. ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Ένα ζήτημα που απασχολεί συνεχώς τις πολιτικές δυνάμεις, ιδίως όσο πλησιάζουν εκλογικές αναμετρήσεις, είναι οι μεταξύ τους συνεργασίες. Το ΑΣΚΕ έχει μια στάση αρχής στο ζήτημα αυτό, την οποία τηρεί σταθερά στα 23 χρόνια της ύπαρξής του. Αυτή τη στάση θέλουμε να υπενθυμίσουμε συνοπτικά με το παρακάτω κείμενο.

Ξεκινάμε με δύο διευκρινίσεις:

A) Οι συνεργασίες δε γίνονται για να εξυπηρετηθούν προσωπικές ή (μικρο)κομματικές επιδιώξεις, π.χ. κατάληψη βουλευτικής έδρας, αλλά συγκεκριμένοι πολιτικοί στόχοι.

B) Δύο ή περισσότεροι φορείς ή μεμονωμένοι πολίτες μπορούν ταυτόχρονα να συνεργάζονται και να μη συνεργάζονται σε διάφορα επίπεδα και όχι αναγκαστικά σε όλα ή σε τίποτα.

Συγκεκριμένα:

1^ο επίπεδο συνεργασίας

Το ΑΣΚΕ συμμετέχει με στελέχη του στη Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο (ΣΕΥΑΕΚ), στην Επιτροπή Συμπαράστασης των Πολιτικών Κρατουμένων της Τουρκίας και του Κουρδιστάν, έχει συμμετάσχει στο Δ.Σ. του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών (ΣΦΕΑ) 1967-1974, στην Επιτροπή εναντίον του σχεδίου Ανάν, στην Επιτροπή για την απελευθέρωση του Κούρδου ηγέτη Οτσαλάν κ.λ.π. και θα μπορούσε στο μέλλον να συμμετέχει σε πολλαπλάσιες τέτοιες προσπάθειες, όσο του επιτρέπουν οι οργανωτικές του δυνατότητες.

Όποιος φορέας ή άτομο συνεργάστηκε οποτεδήποτε μαζί μας μπορεί να βεβαιώσει ότι το ΑΣΚΕ ποτέ δεν επεδίωξε να επιβάλει τις θέσεις του ή να προβληθεί μέσα από αυτές τις επιτροπές ή να αποκομίσει άλλα κομματικά οφέλη, αντιθέτως σχεδόν πάντα η προσφορά μας ήταν σε βάρος της κομματικής μας δουλειάς. Το ΑΣΚΕ πάντα επιδιώκει την ευρύτερη δυνατή συνεργασία όσων **ειλικρινώς** συμφωνούν στο συγκεκριμένο στόχο, π.χ. στην Επιτροπή για τον Οτσαλάν συμμετείχαν και εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ.. Αντιθέτως, σε κανένα θέμα, και πολύ περισσότερο σε εθνικό θέμα, δεν μπορεί να υπάρξει συνεργασία με την ακροδεξιά, που υποκρίνεται την πατριωτική, ενώ είναι υπόδικη στη συνείδηση του ελληνικού λαού επί εσχάτη προδοσία (Κύπρος 1974 και όχι μόνο).

2^ο επίπεδο συνεργασίας

Είναι ο συνδικαλισμός και η τοπική αυτοδιοίκηση, που το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι πρέπει

να διατηρούν την αυτονομία τους από τα πολιτικά κόμματα, τόσο σήμερα, ως φορείς λαϊκών διεκδικήσεων, όσο και αύριο, στην κοινωνία που το ΑΣΚΕ οραματίζεται και επιδιώκει, ως φορείς λαϊκής εξουσίας.

Γι' αυτό το ΑΣΚΕ, όπου και όσο του επιτρέπουν οι οργανωτικές του δυνατότητες, υποστηρίζει ευρείες κινήσεις ή παρατάξεις, με προοδευτικό προσανατολισμό, που δεν ελέγχονται από κανένα κόμμα. Τα μέλη του ΑΣΚΕ συμμετέχουν ενεργά, χωρίς να θέτουν υποψηφιότητα σε εκλογικούς συνδυασμούς, όπως θα όφειλαν (κατά τη γνώμη μας) να κάνουν τα μέλη όλων των κομμάτων, για να διασφαλίζεται η αυτονομία.

Όπου τέτοιες παρατάξεις δεν υπάρχουν (και, δυστυχώς, συνήθως δεν υπάρχουν) ή δεν είναι δυνατό να συγκροτηθούν, τα μέλη του ΑΣΚΕ συμμετέχουν ως ανένταχοι στις δραστηριότητες του φορέα και απλώς ψηφίζουν (χωρίς να υποστηρίζουν με άλλο τρόπο) την παράταξη που θεωρούν ότι εκφράζει περισσότερο τις ανάγκες του χώρου.

3ο επίπεδο συνεργασίας

Είναι το ζήτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι η ένταξή μας επηρεάζει ή καθορίζει αρνητικά όλους τους τομείς του δημόσιου βίου. Κανένα προοδευτικό πολιτικό πρόγραμμα δεν μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή, κανένα φιλολαϊκό κοινωνικό μέτρο δεν μπορεί να ληφθεί, ούτε καν μπορούμε να επιβραδύνουμε τη λήψη αντιδραστικών μέτρων, όσο παραμένουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι αποφάσεις της Ε.Ε. είναι δεσμευτικές για την Ελλάδα και (όσο παραμένουμε σ' αυτή) μη συμμόρφωσή μας σημαίνει αβάσταχτα πρόστιμα, όπως έγινε με τη στήριξη της «Ολυμπιακής» ή απειλείται σήμερα με τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών. Γι' αυτό το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι μια συνεργασία προοδευτικών φορέων και πολιτών που να αναδεικνύει το ζήτημα (για το οποίο δεν ακούγεται ούτε μία λέξη από τα ΜΜΕ των «νταβατζήδων») είναι χρήσιμη.

Η πρώτη μας προσπάθεια έγινε στις ευρωεκλογές του 1994, αλλά δε βρήκε ανταπόκριση. Η δεύτερη έγινε το Δεκέμβρη 2001, όταν με πρωτοβουλία του ΑΣΚΕ δημιουργήθηκε η «Κίνηση για την Επανεξέταση της Συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε.», η οποία όμως διαλύθηκε μετά 1 χρόνο, επειδή μία συνιστώσα αποφάσισε να συνεργαστεί με τους ευρωπαϊστές του ΣΥΝ! Η τρίτη μας προσπάθεια έγινε στις ευρωεκλογές του 2004, η οποία επίσης δε βρήκε ανταπόκριση. Η δεύτερη έγινε το Δεκέμβρη 2001, όταν με

πρωτοβουλία του ΑΣΚΕ δημιουργήθηκε η «Κίνηση για την Επανεξέταση της Συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε.», η οποία όμως διαλύθηκε μετά 1 χρόνο, επειδή μία συνιστώσα αποφάσισε να συνεργαστεί με τους ευρωπαϊστές του ΣΥΝ! Η τρίτη μας προσπάθεια έγινε στις ευρωεκλογές του 2004, η οποία επίσης δε βρήκε ανταπόκριση.

Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι η ανάγκη για αποχώρηση από την Ε.Ε. θα γίνεται όλο και πιο κατανοητή από την ελληνική κοινωνία και ότι μια προοδευτική συνεργασία, που θα διακηρύξει με σαφήνεια αυτό το στόχο μπορεί και πρέπει κάποια στιγμή να αποκατασταθεί και μπορεί να εκφράζεται και εκλογικά στις ευρωεκλογές. Η συνεργασία αυτή δεν προϋποθέτει σύμπτωση σε πολιτικά προγράμματα για την περαιτέρω εξέλιξη, γιατί η αποχώρηση δημιουργεί ευνοϊκότερες συνθήκες για οποιαδήποτε περαιτέρω εξέλιξη.

4ο επίπεδο συνεργασίας

Είναι οι εθνικές εκλογές, στις οποίες κάθε κόμμα ή συμμαχία κομμάτων οφείλει να προτείνει ένα πρόγραμμα διακυβέρνησης. Πρόγραμμα ολοκληρωμένο και συγκεκριμένο για τα μεγάλα κόμματα εξουσίας, πιο αδρομερές όσο το κόμμα είναι μικρότερο και μακρύτερα από την προοπτική της.

Στην κοινωνία που το ΑΣΚΕ οραματίζεται και επιδιώκει η εξουσία δεν μπορεί να ασκείται από ένα μόνο πολιτικό κόμμα (τραυματική η εμπειρία της Ανατ. Ευρώπης), ούτε μόνο από πολιτικά κόμματα, όπως προαναφέραμε. Είναι προφανές ότι τα προγράμματα των κομμάτων που συγκυβερνούν πρέπει να συγκλίνουν στα βασικά ζητήματα. Τα κόμματα αυτά δεν είναι αναγκαίο να συνεργάζονται εκλογικά, μπορεί όμως και να συνεργάζονται, εφ' όσον υπάρχει σύγκλιση σε κάπως ευρύτερο σύνολο ζητημάτων.

Σήμερα είναι προφανές ότι βρισκόμαστε μακριά από οποιαδήποτε προοδευτική διακυβέρνηση στην Ελλάδα. Η ανάγκη, όμως, για μια ριζικά διαφορετική πορεία του τόπου είναι ήδη εμφανής, θα γίνεται συνεχώς εμφανέστερη και πρέπει να εκφράζεται πολιτικά. Εφ' όσον αυτή η έκφραση γίνεται από συνεργασία φορέων, θα πρέπει ο κάθε φορέας να κατανοεί ότι δεν μπορεί να επιβάλλει το δικό του πρόγραμμα στους άλλους, θα πρέπει ο καθένας να κάνει παραχωρήσεις, αλλά σε ελάχιστα, έστω, βασικά ζητήματα πρέπει να υπάρχει ταύτιση. Διαφορετικά ο ελληνικός λαός ορθώς αντιλαμβάνεται ότι η συνεργασία αποβλέπει μόνο σε προσωπικές ή κομματικές επιδιώξεις, δε θα εμπιστευθεί ποτέ μια τέτοια συνεργασία για τη διακυβέρνηση της χώρας (θα πρόκειται για

ακυβερνησία) και, συνεπώς, δεν έχει κανένα λόγο να την εμπιστευτεί ούτε στα πρώτα της βήματα. Στη Δυτ. Ευρώπη υπάρχουν πάμπολλα παραδείγματα τέτοιων κυβερνητικών συνεργασιών, που απογοήτευσαν τους πολίτες, οι οποίοι στη συνέχεια ανέδειξαν αντιδραστικές κυβερνήσεις.

Ως ένα ελάχιστο πλαίσιο θέσεων μέσα στο οποίο μπορεί να συγκροτηθεί μια προοδευτική συνεργασία για μια άλλη πορεία της χώρας το ΑΣΚΕ θεωρεί το εξής:

Α) Η Ελλάδα να αποχωρήσει άμεσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ και κάθε οργανισμό που υπάρχει για να υπηρετεί τη βαρβαρότητα της παγκοσμιοποίησης, ώστε ο ελληνικός λαός να διαθέτει την ανεξαρτησία να αποφασίζει ο ίδιος για ό,τι τον αφορά.

Β) Η κοινωνία και η οικονομία να λειτουργούν όχι με κύριο στόχο το κέρδος των ιδιωτών-επιχειρηματιών, αλλά τις ανθρώπινες ανάγκες. Αυτό σημαίνει ότι η παραγωγή και τα προϊόντα της βρίσκονται υπό κοινωνικό έλεγχο, δηλ. η κοινωνία είναι σοσιαλιστική.

Γ) Η Ελλάδα να αναπτύσσει τη διπλωματία της και την αμυντική-αποτρεπτική της ικανότητα, να σταματήσουν οι συνεχείς υποχωρήσεις στα εθνικά θέματα, ώστε να περιφρουρήσουμε την εθνική μας ακεραιότητα και την ειρήνη στην περιοχή μας.

Δ) Οι δημοκρατικοί θεσμοί να λειτουργούν ομαλά, όλα τα πολιτικά κόμματα να λειτουργούν ελεύθερα, όλες οι πολιτικές απόψεις να διακινούνται ελεύθερα και μέσω των ΜΜΕ, που δεν είναι δυνατό να ανήκουν σε ιδιώτες-επιχειρηματίες, αλλά σε κοινωνικούς φορείς.

Ε) Η Ελλάδα να διαφυλάσσει την εθνική και πολιτιστική της ταυτότητα, να αντιστέκεται στον πολιτιστικό κατήφορο της παγκοσμιοποίησης, ώστε να συνεχίζει τη μακραίωνη παράδοση φιλίας με άλλους λαούς και αλληλεπίδρασης με άλλους πολιτισμούς.

Πέραν αυτού του πλαισίου, προϋπόθεση για οποιαδήποτε συνεργασία είναι η αξιοπιστία των φορέων της. Επειδή σ' αυτό τον τόπο γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά, δεν είναι δυνατόν το ΑΣΚΕ, τουλάχιστον, να αποδεχθεί συνεργασίες με άτομα ή φορείς που είναι βέβαιο ότι (υποκρίνονται ότι) επιδιώκουν αυτές τις συνεργασίες ως διαπραγματευτικό όπλο για να μετακινηθούν σε άλλες συνεργασίες με τις αντίθετες επιδιώξεις. (Παραδείγματα υπάρχουν και πρόσφατα και κραυγαλέα.) Ούτε με φορείς που ομνύουν στη δημοκρατία, αλλά λειτουργούν σχεδόν παντού και πάντα με μονοκομματική λογική.

ΦΩΤΙΕΣ: ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΧΟΜΕΝΟΙ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Πάντως, ο αριθμός και το μέγεθος των φετινών πυρκαγιών δύσκολα εξηγείται μόνο με τα αίτια αυτά και τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Οι καταπατητές-εμπρηστές

Στη χώρα μας όλα ευνοούν τους καταπατητές δασικών εκτάσεων, οι οποίοι είναι οι ηθικοί ή και οι φυσικοί αυτουργοί των εμπρησμών. Στα καμένα οι καταπατητές, κατά κανόνα υψηλών εισοδημάτων, χτίζουν κυρίως εξοχικές κατοικίες. Δεν πρόκειται για αυθαίρετα πρώτης κατοικίας, σαν αυτά που χτίστηκαν μεταπολεμικά στο διάστημα 1950-1970, κυρίως στα δυτικά προάστεια, από φτωχούς, που ήρθαν από την επαρχία, για να βρουν δουλειά.

Η σκόπιμη πολυνομία και η διάχυση ευθυνών σε πλήθος φορέων ευνοούν τις πυρκαγιές, τον αποχαρκτηρισμό των δασικών εκτάσεων και τελικά τη νομιμοποίηση των καταπατητών, που τις περισσότερες φορές είναι οικοδομικοί συνεταιρισμοί. Δασαρχεία, Αστυνομία, Δικαιοσύνη, Συμβολαιογράφοι, Πολεοδομία, Δήμοι, ΔΕΗ και, τέλος, οι κυβερνήσεις, που νομιμοποιούν τους αποχαρκτηρισμούς, είναι οι ηθικοί αυτουργοί. Οι κυβερνήσεις μετά τις φωτιές εξαγγέλλουν «αναδασώσεις» και υπόσχονται ότι δε θα επιτρέψουν να κτισθεί ούτε σπιθαμή. Στην πραγματικότητα κάνουν ακριβώς το αντίθετο. Οι εξαγγελίες αυτές είναι για τους αφελείς.

Λάδωμα και ψήφοι είναι η αμοιβή τους. Σε προεκλογικές περιόδους η δράση εμπρηστών και καταπατητών αυξάνεται, επειδή οι πολιτικές υποσχέσεις είναι ευκολότερες. Οι καταπατητές-εμπρηστές είναι μέρος της κοινωνίας μας, η οποία, με τη σιωπή της και τη συνενοχή της σ' όλ' αυτά, φέρει ευθύνη για την καταστροφή του δάσους.

Οι χωματερές

Οι διάσπαρτες στον ελληνικό χώρο ανεξέλεγκτες χωματερές, που μονίμως σιγοκαίνε, αποτελούν οιονεί εμπρηστές εκ προθέσεως. Οι περισσότερες βρίσκονται κοντά σε δάση και ευθύνονται για σοβαρές πυρκαγιές, επειδή κανείς δεν τις επιτηρεί. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα σκουπίδια όλης της Ανατολικής Αττικής πάνε σε παράνομες και ανεξέλεγκτες χωματερές, που βρίσκονται σε ρεματιές, κοντά σε δασικές εκτάσεις (π.χ. της Νέας Μάκρης στη Ραπεντώσα). Οι Δήμοι και οι τοπικές κοινωνίες αποδέχονται την ύπαρξή τους, με όλες τις συνέπειες για το δάσος, τη μόλυνση των υπόγειων νερών και το μπάζωμα των ρεμάτων. Αντιδρούν, όμως, στην κατασκευή

ΧΥΤΑ στην περιοχή τους. Προτιμούν να καταστρέφεται το δάσος και το περιβάλλον.

Η ΔΕΗ

Ευθύνεται για την ελλειπή συντήρηση και την έλλειψη προστασίας των γραμμών της, που περνούν από δασικές εκτάσεις. Το πρόβλημα έχει ενταθεί τα τελευταία χρόνια με την απαξίωσή της, λόγω της ντιρεκτίβας της ΕΕ (βλ. άλλο άρθρο) για την «απελευθέρωση» της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, με την έλλειψη προσωπικού και επενδύσεων. Προσπαθούν να αποκρύψουν ως αίτιο των πυρκαγιών τη ΔΕΗ, ακόμη και όταν είναι ολοφάνερο, όπως στην Πάρνηθα, ώστε να μην υποχρεωθούν να δώσουν αποζημιώσεις, αποδίδοντας τα αίτια σε εμπρηστές.

Οι αγρότες

Ορισμένοι, για ν' αποκτήσουν καλλιεργήσιμη γη ή λιβάδια για βοσκή, καίνε τα δάση, γνωρίζοντας ότι μετά από χρόνια κάποια κυβέρνηση θα τα αποχαρκτηρίσει.

Τα δάση δεν έχουν ούτε ψήφους, ούτε χρήματα, ούτε την προστασία της σημερινής ελληνικής κοινωνίας. Η προστασία τους επαφίεται στην τύχη και στους λίγους.

Οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ από τη μεταπολίτευση το μόνο που έκαναν ήταν να ψηφίζουν αναθεωρήσεις του άρθρου 24 του Συντάγματος (2001 το ΠΑΣΟΚ και 2007 η ΝΔ) και νόμους για τον αποχαρκτηρισμό εκατομμυρίων στρεμμάτων δασικών εκτάσεων (νόμοι 998/1979, 1734/1987, 3208/2003), ώστε να νομιμοποιούν όλους τους οικισμούς και τις εκτός σχεδίου παράνομες οικοδομές, να παρέχουν το δικαίωμα στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς να χτίζουν ή να νομιμοποιούν όσα έχουν χτίσει μέσα σε δάση ή δασικές εκτάσεις. Πρόσφατα το Υπουργείο ... Αγροτικής Ανάπτυξης, με τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο, όριζε να μην κατεδαφίζονται τα παράνομα κτίσματα σε δασικές περιοχές μέχρις ότου να ... συνταχθούν οι δασικοί χάρτες. Ευτυχώς αποσύρθηκε μετά από τη γενική κατακραυγή.

Βέβαια τα πράγματα θα ήσαν διαφορετικά, αν υπήρχε κυβέρνηση που να διαμόρφωνε ενιαίο νομικό πλαίσιο και ενιαίο φορέα προστασίας, διαχείρισης, κατάσβεσης και αστυνόμευσης των δασών. Θα αναγόρευε σε ιδιώνυμα εγκλήματα τους εμπρησμούς, τις καταπατήσεις και τη βάνουση καταστροφή του περιβάλλοντος. Κυβέρνηση, που θα συνέτεινε με τη στάση της στην αλλαγή της σημερινής κοινωνικής νοοτροπίας.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ ΣΤΗΝ...ΕΥΡΩΣΥΝΘΗΚΗ

Ως γνωστόν όλες οι σημαντικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνονται από τα μυστικοσυμβούλια των μεγαλοεπιχειρηματιών, διαβιβάζονται στην Κομισιόν και τους γραφειοκράτες της και απ' αυτούς στα Συμβούλια, όπου οι Επίτροποι και οι υπουργοί των μεγαλύτερων χωρών ανακοινώνουν και επιβάλλουν τις αποφάσεις στους υπόλοιπους. Η λαϊκή ψήφος, για την εκλογή του Ευρωκοινοβουλίου και στα δημοψηφίσματα, είναι για την νομιμοποίηση προεπιλεγμένων αποφάσεων. Το Ευρωκοινοβούλιο είναι περίπου διακοσμητικό και τα δημοψηφίσματα πραγματοποιούνται μόνο όταν προβλέπεται η θετική (γι' αυτούς) έκβαση.

Όταν οι προβλέψεις αποδεικνύονται λανθασμένες, δεν τηρούνται ούτε τα προσχήματα. Όταν οι Ιρλανδοί απέρριψαν τη Συνθήκη της Νίκαιας τους έβαλαν να ξαναψηφίσουν επί άλλου θέματος(!) και θεώρησαν ότι στη δεύτερη ψηφοφορία η Συνθήκη υπερψηφίστηκε (βλ. ΑΣΚΕ-4, σελ. 11)!! Ανάλογες μηχανορραφίες γίνονται και για το Ευρώσυνταγμα, που απέρριψαν οι Γάλλοι και οι Ολλανδοί. Με το Ευρώσυνταγμα ήθελαν να ενοποιήσουν νομοθετικά τις μέχρι τώρα συνθήκες, που κατοχυρώνουν τις αντιδραστικές τους πολιτικές (πρωτοφανές για Σύνταγμα!) και σταδιακά να διαμορφωθεί ένα νέο κράτος με δεδομένες αυτές τις πολιτικές. Παρά τα δύο βροντερά ΟΧΙ, τίποτα δεν έπαψε να λειτουργεί! Απλώς, προσπάθησαν να βρουν έναν άλλο τρόπο νομιμοποίησης. Αυτό ήταν το θέμα που κυρίως τους απασχόλησε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (Σύνοδο Κορυφής).

Σε μια Σύνοδο, λοιπόν, που χαρακτηρίστηκε από όλους ως η μεγαλύτερη παρωδία, οι 27 «συμμάζεψαν» λίγο το Ευρώσυνταγμα, το μετονόμασαν σε «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη», αποφάσισαν ότι δε χρειάζονται δημοψηφίσματα για την έγκρισή της και έλυσαν το πρόβλημα! Οι διχογνωμίες που κυριάρχησαν στη Σύνοδο αφορούσαν σε δευτερεύοντα ζητήματα και απλώς έδειξαν μια εικόνα διάλυσης. Πολλοί διερωτώνται πλέον μέχρι πότε θα λειτουργεί το «μαγαζί»!

Η ελληνική παρουσία πέρασε για άλλη μια φορά απαρατήρητη, με τον Κ. Καραμανλή απλώς να αθροίζεται στους συμμάχους του γαλλογερμανικού άξονα και τη Ν. Μπακογιάννη να δηλώνει πρόσφατα πως δεν πρέπει τέτοια θέματα να τίθενται υπό έγκριση σε δημοψήφισμα, γιατί είναι πολύ «σύνθετα»!

Και παραπομπές στο Ευρωδικαστήριο!

Στις 26/6/07 η διορισμένη και εις ουδένα λαό λογοδοτούσα Κομισιόν ανακοίνωσε 955 προσφυγές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Η ελληνική κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή απειλείται με υπέρογκα πρόστιμα, επειδή δεν επιτρέπει «φρουτάκια», ιδιωτικούς ΟΠΑΠ, άνοιγμα καταστημάτων οπτικών από ξένες εταιρείες, άσκηση επαγγέλματος συμβολαιογράφου σε υπηκόους ξένων χωρών, επειδή συνταξιοδοτεί τις γυναίκες νωρίτερα από τους άνδρες κ.λ.π. (αγνοείται η εξέλιξη της απειλής για τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών). Όταν ο «μεταρρυθμιστικός» οίστρος της κυβέρνησης Καραμανλή κρίνεται ανεπαρκής, πώς είναι δυνατόν ένα προοδευτικό κοινωνικό πρόγραμμα να εφαρμοστεί στην Ελλάδα, εάν προηγουμένως δεν αποχωρήσει η Ελλάδα από την Ε.Ε.; Γιατί αυτό το τόσο προφανές παραλείπεται από προοδευτικά προγραμματικά πλαίσια, που προτείνονται εν όψει εκλογών;

Η Σύνοδος του ΑΣΚΕ

Στις 23/6 πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος του ΑΣΚΕ. Για όλα τα θέματα υπήρχε εισήγηση της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Πρώτο θέμα ήταν η συζήτηση για τη νέα **προκήρυξη**. Μετά από τις παρατηρήσεις διαμορφώθηκε το τελικό κείμενο. Ήδη η προκήρυξη τυπώθηκε και άρχισε το μοίρασμά της (Χαλκίδα, Θήβα). Περιέχεται ως ένθετο στην «Ε».

Δεύτερο θέμα ήταν η θέση του ΑΣΚΕ για τις **συνεργασίες**. Εγκρίθηκε το σχετικό κείμενο, που περιλαμβάνεται σ' αυτό το φύλλο της «Ε». [Δημοσιεύτηκε και στη «Χριστιανική» της 28/6].

Τρίτο θέμα ήταν η ανάλυση της **πολιτικής κατάστασης**. Από τη συζήτηση προέκυψαν τα σχετικά άρθρα της «Ε».

Τέταρτο θέμα ήταν ο **απολογισμός** του εξαμήνου που πέρασε και ο **προγραμματισμός** για το επόμενο. Η Ε.Ε. λειτούργησε τακτικά κάθε βδομάδα, η «Ενημέρωση» εκδόθηκε επίσης τακτικά κάθε δίμηνο με τις θέσεις μας και τις αναλύσεις μας, μεγάλη επιτυχία είχε η εκδήλωση της νεολαίας, επιτυχείς ήσαν και οι εσπερίδες. Δεν προχώρησε η δουλειά για τις νέες εκδόσεις. Σημαντική αύξηση είχε ο αριθμός των επισκεπτών της ιστοσελίδας του ΑΣΚΕ: από 55 κατά μέσο όρο τη μέρα το 2006 σε 84 το πρώτο εξάμηνο του 2007. Κατά τη συζήτηση του προγραμματισμού ιδιαίτερο βάρος δόθηκε στην προσπάθεια που κάνουμε για να υπερβούμε τις οικονομικές δυσκολίες για τη συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις ερχόμενες εκλογές.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΠΟΥΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Παπαδόπουλος. Το 1987 βοηθούσαν τους Τούρκους στην επιδίωξή τους για τον περιορισμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας στο Αιγαίο, ευτυχώς χωρίς επιτυχία, επειδή αντιδράσαμε σθεναρά. Το 1996 με τα Ίμια και τον δεδομένο Σημίτη μας οδήγησαν υπό την αυστηρή επίβλεψη της Ολμπράϊτ στη συμφωνία της Μαδρίτης, όπου Σημίτης, Πάγκαλος και Γιωργάκης αποδέχθηκαν ότι η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο. Ανάλογα έπραξαν και πράττουν για την επιβολή του σχεδίου Ανάν.

Στις ΗΠΑ θεωρούν ότι τα συμφέροντά τους εξυπηρετούνται με το δορυφορικό ρόλο της χώρας μας έναντι της Τουρκίας.

Η αμερικανική «λύση» των βαλκανικών προβλημάτων

Η επίσκεψη Μπους σε Αλβανία, Βουλγαρία επισημοποίησε την επικείμενη ένταξη στο NATO της Αλβανίας και των Σκοπίων καθώς και την πρόθεση για τη μονομερή αμερικανική αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσόβου. Μάλιστα οι Αμερικανοί πίεζαν να γίνουν πρόωρες εκλογές, ώστε η μετεκλογική κυβέρνηση να «έλυne» προς όφελός τους το «θέμα» της ονομασίας των Σκοπίων, δηλ. να αποδεχθεί τη διπλή ονομασία. Μας «επέτρεπαν» το πολύ πολύ να τη λέμε μόνο εμείς «Μακεδονία-Σκόπια». Τελικά οι Αμερικάνοι είδαν ότι η επίσπευση θα είχε τα αντίθετα αποτελέσματα, επειδή καμία κυβέρνηση στην Ελλάδα δε θα μπορούσε να σταθεί, αποδεχόμενη προεκλογικά, έστω και σιωπηρά, την αμερικανική θέση. Ίσως τελικά δεν εξασφάλισαν τη σύμφωνη γνώμη της κυβέρνησης μετά από τις δημοσκοπήσεις που έδειξαν ότι πάνω από το 80% είναι αντίθετο με την αναγνώριση των Σκοπίων ως «Μακεδονίας». Έτσι, μεγαλόψυχα με τον Μπερνς, μας «επέτρεψαν» να κάνουμε εκλογές όποτε εμείς νομίζουμε, αφού βέβαια προγραμματίζουν την ένταξη Σκοπίων και Αλβανίας στο NATO από το 2008 και μετά.

Στόχοι Ρωσία και Σερβία

Από την εποχή Γκορμπατσόφ και Γιέλτσιν διακαής πόθος των ΗΠΑ είναι η περικύκλωση της Ρωσίας, μέσω της ένταξης στο NATO όλων των χωρών του πρώην ανατολικού συνασπισμού και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης που βρίσκονται στο «μαλακό υπογάστριό της» (βαλτικές χώρες, Τσεχία, Πολωνία, Ουκρανία κ.λ.π.) καθώς και αυτών που είχαν στενές σχέσεις μαζί της, όπως η Βουλγαρία. Με τη νατοποίηση των χωρών της Βαλκανικής

και με το Κόσοβο οι ΗΠΑ πιέζουν τη Σερβία να ενδώσει στην «παγκοσμιοποίησή» τους.

Όμως τα πράγματα στη Ρωσία εξελίχθηκαν αντίθετα από τις αμερικανικές προσδοκίες και επιδιώξεις. Η Ρωσία ανέκαμψε στρατηγικά και οικονομικά, με αιχμή την ενέργεια (πετρέλαιο, φυσικό αέριο) και διεκδικεί και πάλι ρόλο υπερδύναμης, γεγονός που ευνοεί τις μικρότερες χώρες, όπως η Ελλάδα, ν' ασκήσουν πιο ανεξάρτητη πολιτική.

Ο «στρατηγικός εταίρος»

Οι ΗΠΑ από τη δεκαετία του 1990, στα πλαίσια της «παγκοσμιοποίησής τους, χρησιμοποίησαν τη χώρα μας για την οικονομική στήριξη των χωρών του πρώην ανατολικού μπλοκ, με επενδύσεις στα Βαλκάνια και αλλού και με το άνοιγμα των συνόρων μας στους οικονομικούς μετανάστες. Το κόστος εις βάρος της χώρας, της κοινωνίας και της οικονομίας μας είναι τεράστιο. Οι Αμερικανοί μάλιστα μας χρησιμοποίησαν ως προπομπό για τις δικές τους επενδύσεις, ώστε αυτές να γίνουν εκ του ασφαλούς και να είναι κερδοφόρες.

Η κ. Κοντολίτσα μας βάπτισε «στρατηγικούς εταίρους», ως «δώρο» για δεδομένους και δεδηλωμένους όπως Ντόρα, Γιωργάκη και λοιπούς ανανιστές, που στηρίζουν φανερά ή κρυφά την εγκατάσταση των αμερικανικών πυραύλων σε Πολωνία και Τσεχία, την «ανεξαρτησία» του Κοσόβου και τον παραγκωνισμό των ελληνορωσικών συμφωνιών για τους αγωγούς.

Σημειώνουμε ότι αποδοχή από την κυβέρνηση της θέσης των ΗΠΑ και της ΕΕ για το Κόσοβο, που υποστηρίζει η θυγατέρα Μητσοτάκη, ισοδυναμεί με έμμεση αναγνώριση του ψευδοκράτους στην Κύπρο.

Γεωστρατηγικής σημασίας οι ενεργειακοί δρόμοι

Οι ηγεσίες μας μεταπολεμικά είχαν το «επιχείρημα» ότι η πρόσδεση της χώρας με τις ΗΠΑ και τη Δύση είχε ωφέλη, επειδή μας ενίσχυαν, γιατί αποτελούσαμε «ανάχωμα» του «ελεύθερου κόσμου» έναντι του εκ Βορρά «κομμουνιστικού κινδύνου».

Αυτά κανείς πλέον, ούτε και ο πιο ακροδεξιός, δεν τολμά να ψελλίσει. Διαμορφώνονται νέες συνθήκες στη γειτονιά μας, με υπαρκτές και εν δυνάμει νέες απειλές εις βάρος μας. Εμμονή στην εξάρτηση από τις ΗΠΑ και την ΕΕ μόνο δεινά επισωρεύει, επειδή γι' αυτούς δεν έχουμε πλέον καμιά γεωστρατηγική σημασία, είμαστε δεδομένοι κι έτσι δεν προβάλλονται ποτέ τα ελληνικά συμφέροντα.

Στην περιοχή μας μεγάλη γεωστρατηγική σημασία αποκτούν οι ενεργειακοί δρόμοι και ο έλεγχός τους. Και είναι πολύ θετικό ότι η κυβέρνηση έχει συνάψει με τη Ρωσία και τη Βουλγαρία τις συμφωνίες για τον αγωγό πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης και τον ρωσοϊταλικό αγωγό φυσικού αερίου (South Stream), που παρακάμπτουν την Τουρκία και καθιστούν τη χώρα μας σημαντικό παράγοντα. Δεν είναι αρνητική η συμφωνία με το Αζερμπαϊτζάν για εναλλακτική προμήθεια φυσικού αερίου το 2012, που διακαώς προωθούν οι ΗΠΑ για ν' αποκλείσουν τη Ρωσία. Η χώρα μας οφείλει να έχει εναλλακτικές πηγές. Θετική είναι επίσης η πρόσφατη επανεθνικοποίηση των δικαιωμάτων έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, που είχε παραχωρήσει ο Σημίτης στα ιδιωτικοποιημένα ΕΛ.ΠΕ. (Λάτσης). Όμως, δυστυχώς, η κυβέρνηση της ΝΔ συνηφιίζει αυτά τα θετικά με τη Ντόρα ως ΥΠ.ΕΞ., με την πλήρη ευθυγράμμιση στα νατοϊκά σχέδια, με την πλήρη αποδοχή της λεγόμενης συνταγματικής συνθήκης της ΕΕ, που καταργεί το βέτο και θα μπορεί π.χ. η ένταξη των Σκοπίων στην ΕΕ να γίνει με το όνομα

«Μακεδονία», χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της χώρας μας, ή ν' αποφασίσει η ΕΕ το απ' ευθείας εμπόριο με τα κατεχόμενα, δηλ. την ουσιαστική αναγνώριση του ψευδοκράτους, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Κύπρου ή και της Ελλάδας. Ήδη η ΝΔ (πλην του Σαμαρά) ψήφισε υπέρ του επαίσχυντου ψηφίσματος του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου για την ένταξη των Σκοπίων στην ΕΕ με το όνομα «Μακεδονία».

Είναι περισσότερο από φανερό ότι η διατήρηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και η μη περαιτέρω συρρίκνωση του Ελληνισμού προϋποθέτουν ότι η Ελλάδα πρέπει ν' αποχωρήσει από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Ν' αποκτήσει Ένοπλες Δυνάμεις με δόγμα αποκλειστικά την Άμυνα της χώρας και όχι, όπως τώρα, τις νατοϊκές αποστολές και μάλιστα με μισθοφόρους. Να συνάψει σχέσεις με όλες τις χώρες στη βάση της αμοιβαιότητας. Να επωφεληθεί από τις αντιθέσεις των ισχυρών χωρών. Όμως αυτά προφανώς δε θα τα πράξουν τα κυβερνητικά κόμματα ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και όσα άλλα συμφωνούν ή δε διαφωνούν στη μη αποχώρηση από την ΕΕ, η οποία στηρίζει το ΝΑΤΟ.

ΟΙ ΗΠΑ, Ο ΜΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Ο Τζορτζ Μπους παρέλαβε τις ΗΠΑ ως τη μοναδική υπερδύναμη σε όλα τα πεδία και φαίνεται ότι θα την παραδώσει μετά 8 χρόνια παταγωδώς αποτυχημένη πολιτικά, διπλωματικά, στρατιωτικά, οικονομικά, πολιτιστικά, (χωρίς, φυσικά, να αμφισβητείται ακόμα η πρωτοκαθεδρία της).

Οι επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ εξελίχθηκαν σε ανοιχτές πληγές για την αμερικανική οικονομία και κοινωνία. Το Ισραήλ υπέστη την πρώτη στρατιωτική του ήττα. Στον ΟΗΕ η Ρωσία και η Κίνα αντιδρούν ανοικτά πλέον και δεν επιτρέπουν την υλοποίηση των σχεδίων για την ανεξαρτησία του Κοσόβου.

Ανάμεσα στα «κατορθώματά» του ήταν και η απώλεια ελέγχου του **Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου** (τέως GATT). Στο φορέα όπου κάποτε ο λόγος του Προέδρου των ΗΠΑ ήταν νόμος, τώρα οι φτωχοί σήκωσαν κεφάλι. Η τελευταία σύγκρουση έγινε στο Πότσνταμ της Γερμανίας στις 19/6/07, όπου οι εκπρόσωποι των φτωχών (Ινδία, Βραζιλία) προσπάθησαν να συμφωνήσουν με τους εκπροσώπους των πλουσίων (ΗΠΑ, Ε.Ε.). Οι φτωχοί ζητούσαν από τους πλούσιους να μειώσουν τις αγροτικές τους επιδοτήσεις και τους δασμούς. Οι πλούσιοι ζητούσαν από τους φτωχούς να ανοίξουν τις αγορές τους στα δυτικά βιομηχανικά

προϊόντα και τις υπηρεσίες. Τελικά οι αντιπροσωπείες της Βραζιλίας και της Ινδίας εγκατέλειψαν τη σύνοδο, γιατί, όπως είπαν, «οι διαπραγματεύσεις αποδείχθηκαν χωρίς νόημα».

Συμβολική ήταν η νίκη που πέτυχε η **αιθιοπική κυβέρνηση** (γεωπολιτικά σύμμαχος των Αμερικάνων, κατά τα άλλα) στα αμερικανικά δικαστήρια εναντίον της εταιρείας Starbucks, που εκμεταλλεύεται άγρια τους παραγωγούς καφέ της χώρας [ο καφές καλύπτει το 40% των εξαγωγών της Αιθιοπίας και απασχολεί τα 15 από τα 71 εκατομμύρια του πληθυσμού]. Η εκμετάλλευση αναμένεται να περιοριστεί και το αρμόδιο αιθιοπικό γραφείο κατακλύζεται από φαξ από χώρες του τρίτου κόσμου, που ζητούν πληροφορίες «περι προστασίας δικαιωμάτων».

Παράλληλα οι επαναστάτες που κυβερνούν στη **Λατινική Αμερική** εξαναγκάζουν τις ξένες εταιρείες πετρελαίου σε συνεχείς υποχωρήσεις. Η Exxon Mobil και η Conoco Phillips εγκαταλείπουν τη Βενεζουέλα, ενώ 4 άλλες (μεταξύ τους η αμερικανική Chevron και η βρετανική BP) αποδέχθηκαν τους όρους του Τσάβες. Και ακολουθεί ο Μοράλες, που προειδοποίησε τις ξένες εταιρείες ότι θα επανεξετάσει τα συμβόλαιά τους. Από κοντά και ο Κορέα στον Ισημερινό. Άσχημα τα νέα για την αμερικανοευρωπαϊκή παγκοσμιοποίηση!

ΚΕΡΔΗ, ΖΗΜΙΕΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΚΡΑΤΟΣ

Με οδηγία της Ε.Ε. έχει επιβληθεί στην Ελλάδα η «απελευθέρωση» της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας (οδηγία 54/03). Η κυβέρνηση, έτσι, δεν προχωρά σε νέες επενδύσεις παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος μέσω της ΔΕΗ, για να καλύψει τη βέβαιη αύξηση της ζήτησης, αφού αυτή φαίνεται ότι θα καλυφθεί με τη συνδρομή και της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας»! Στο ριγκ της άμιλλας και του «ελεύθερου» ανταγωνισμού η ΔΕΗ **αλυσοδένεται** με νόμους που της επιτρέπουν μόνο την ανανέωση ή την αντικατάσταση (όχι επέκταση) του 15% της δυναμικότητάς της.

Η «ιδιωτική πρωτοβουλία», όμως, είναι απρόθυμη να επενδύσει και να πουλάει το ρεύμα όσο το πουλάει περίπου και η ΔΕΗ, γιατί φαίνεται ότι έτσι δε θα έχει σημαντικά κέρδη. Να γιατί τους θερινούς μήνες υπάρχει ανεπάρκεια, κίνδυνος γενικευμένης διακοπής, προγραμματισμένες διακοπές και πτώση τάσης. Για να ενθαρρύνει την «ιδιωτική πρωτοβουλία», η ελληνική κυβέρνηση λέγει στους ιδιώτες να προχωρήσουν στην παραγωγή ρεύματος και να το διαθέσουν στην

«ελεύθερη» αγορά με **τιμή μονάδος περίπου διπλάσια** της τιμής που το διαθέτει η ΔΕΗ.

Οι ιδιώτες όμως φοβούνται ότι έτσι δε θα βρουν πελάτες, και η καλή μας η κυβέρνηση τους καθησυχάζει, λέγοντάς τους ότι την ενέργεια που θα παράγουν θα την αγοράζει η ΔΕΗ, που θα είναι θεσμικά ο **προμηθευτής τελικής καταφυγής**.

Έτσι μελλοντικά η ΔΕΗ θα έχει ζημιές και ή θα αναγκαστεί να κάνει μεγάλη αύξηση στο τιμολόγιό της ή θα χρεοκοπήσει και θα παρακαλάει η κυβέρνηση κάποιον ιδιώτη να την αγοράσει «κοψοχροινιά», ο οποίος βέβαια θα προχωρήσει σε μεγαλύτερη ακόμη αύξηση. Τις αυξήσεις αυτές θα τις πληρώσει η ελληνική κοινωνία. Εδώ λοιπόν εφαρμόζεται το γνωστό καπιταλιστικό απόφθεγμα: **«ιδιωτικοποιούμε τα κέρδη και κοινωνικοποιούμε τις ζημιές»**. Για τόσο «ελεύθερο» ανταγωνισμό μιλάμε! Και τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης ομιλούν για κακοσυντηρημένο δίκτυο της ΔΕΗ και για κάποιους πυλώνες που εκρήγνυνται και προκαλούν πυρκαγιές. **Για τις ντιρεκτίβες της Ε.Ε. ούτε λέξη!**

ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Το πιο καταστροφικό χτύπημα στην ελπίδα για ελευθερία είναι να αλληλοσκοτώνονται εκείνοι που πάλεψαν γι' αυτήν. Ο Δ. Σολωμός στον ύμνο στην ελευθερία λέει ότι «έθνη που μισούνται ανάμεσό τους, δεν τους πρέπει ελευθερία», για να τονίσει την τραγική πλευρά της διχόνοιας. Τι είναι τελικά αυτό που βλέπουμε στην Παλαιστίνη, στην λωρίδα της Γάζας;

Ο ρόλος ΗΠΑ και Ισραήλ

Σημαντικό ή μάλλον καθοριστικό ρόλο στον παλαιστινιακό εμφύλιο παίζουν το Ισραήλ και η Δύση. Αυτό τόνισε στη μυστική έκθεση-βόμβα, ο απερχόμενος ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ, Αλβάρο ντε Σότο. Επέρριψε ευθύνες σε ΗΠΑ και Ισραήλ, που επιβάλλοντας εμπάργκο στους Παλαιστίνιους μετά τη νίκη της Χαμάς, τιμώρησαν ένα λαό υπό κατοχή, γιατί ελεύθερα και αβίαστα εξέλεξε μια κυβέρνηση, μη αρεστή σ' αυτούς. Τόνισε ρητά ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες εξώθησαν τη Χαμάς και τη Φατάχ στη σύγκρουση, αναφέροντας ότι ανώτατος Αμερικανός διπλωμάτης υποδέχτηκε τις ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ δυο οργανώσεων με το σχόλιο: «Μου αρέσει αυτή η βία». Εξάλλου ο βρετανικός Economist αποκάλυψε ότι οι Αμερικανοί δαπάνησαν τελευταία 59 εκατομμύρια δολάρια, για εξοπλισμό και εκπαίδευση της προεδρικής φρουράς

του Αμπάς, με αποστολή την εξόντωση του ενόπλου τμήματος της Χαμάς.

Ο Παλαιστίνιος Πρόεδρος Αμπάς και ο ισχυρός άνδρας της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν, που έχει τη στήριξη του Ισραήλ και των ΗΠΑ, άσκησαν πιέσεις στη Χαμάς ν' αναγνωρίσει το Ισραήλ. Οι οπαδοί της Χαμάς αλλά και η συντριπτική πλειοψηφία των στελεχών της Φατάχ απέρριψαν ασυζητητί αυτή την ξεκάθαρα κατευθυνόμενη πρόταση, που επιχειρεί την πλήρη κατάργηση των δημοκρατικών κανόνων, την επιβολή μιας έξωθεν αρεστής ολιγαρχίας σε μια διχασμένη κοινωνία, σ' έναν εξουθενωμένο λαό. Έτσι φτάσαμε στον αλληλοσπαραγμό των Παλαιστινίων.

Η ενότητα προϋπόθεση για την απελευθέρωση

Η τακτική του διαίρει και βασιλεύει δεν είναι καινούργια. Την έχει ζήσει και ο ελληνικός λαός μετά το τέλος του 2^{ου} παγκόσμιου πολέμου από τους φίλους μας Άγγλους και Αμερικάνους, με τη σύμπραξη της τότε ΕΣΣΔ. Κάθε τέτοια σύγκρουση αφήνει πληγές που δύσκολα κλείνουν. Οι Παλαιστίνιοι έχουν μακρά ιστορική παράδοση αγώνων. Κάθε γενιά έπρεπε να τα βάλει με τους Βρετανούς αποικιοκράτες, τους δυτικόδουλους Άραβες, τους Ισραηλινούς και τους Αμερικάνους. Μπορούν και τώρα να ξεπεράσουν τις δυσκολίες και να ζήσουν ειρηνικά στη δική τους πατρίδα, ελεύθεροι και χωρίς ξένες επιρροές.